

μὲ γνωσίας διαθέσεις
δτὸν θέλει καὶ καλέ
μὲ Ρωμηοὺς ν' ἀνοίξῃ σχέσεις.

*Ἀλλη πάλιν εὐτυχία,
μὲ τοὺς Τούρκους συμμαχία,
φίλα με νὰ σὲ φιλῶ
καὶ γιὰ τοῦτο τὸ καλό.

Σχέσεις σοῖς,
σχέσεις δέσει,
γέλα, μίζη,
βάλε φίσι.

Νὰ τουμποῦσι,
νὰ Βεζύης...
μέδα μούσι
σὲν φρενήρης.

*Ο σταύρος μὲ τὸ φεγγάρι
δρόμο δυνατὸ θὰ πάρῃ,
καὶ στὸ μέλλον, βὴ βερίμη,
νὰ πιλάρι, νὰ χαρέμι,
καὶ κανεὶς μᾶς δὲν θὰ τρέμῃ
σὲν ἀκούῃ τὸν Βέταμη.

Διν σου τόλεγκ πᾶς θλαστὸ παρθενεσσαν ἐποχὴν
θὰ βρείσουν κατ' εὐχήν;
Τοῦ λοιστοῦ καὶ σὺ, βὴ βλάσκα,
πλήρης σθένους, πλήρης θερρούς
ν' ἀκούεις τὴν σκακερέκα
μουακὴ γιὰ τοὺς Βουλγάρους.

Π.—

*Ο Πατρίδα,
γῆλα, πήδα.
Νὲ ζιφέτια,
νὰ εσρρέτια,
νέα φάσι,
κέρι, γῆλα,
αἱ συμβόσεις
πῆραν τέλος.

Θὰ μεθύσω,
θὰ χορέψω,
θὰ γλεντίσω,
θὰ τουρκέψω.

Θὰ ἔκπλωσι σε μετέρι με τοὺς προύχοντας τοῦ γένους,
γιὰ συντάσου, Φεούλη,
σὲ τραπέζῃ νὰ καλῇ
νικητῆν τοὺς νικημένους,
καὶ νὰ θέλῃ μὲ τὸ ζόρι καὶ συμμάχους νὰ μᾶς κάνῃ
κι' θλο νὰ μᾶς κελοτιάνῃ;

Θεκύμασσα τὴν ἔνυπναδα τοῦ Σουλτάνου τοῦ μακριόλου,
μελιές ἔκουσε Ταμείον πᾶς θὰ κάνωμε τοῦ Στόλου,
καὶ θὰ γνωνυ προσφοραὶ κι' ἀπὸ σένα κι' ἀπὸ μένα,

τὰ χρειάστηκε κι' αὐτὸς καὶ τὸν πῆγμα τρία κι' ἔνα.
Καὶ νὰ ξέρης τὸ τραπέζῃ πῶς ἐγίνεται γι' αὐτὰ,
καὶ φαντάσου, μπεχλιδάνη,
τὶ τουμποῦσι θὰ μᾶς κάνῃ,
σὲν ἀκούσῃ πῶς θὰ γίνῃ καὶ Ταμείο γιὰ Στρατό.

Φ.—Καλὰ λές, βρὶ Περικλέτο, τοῦτο θάνατο δίχως ἄλλο
καὶ ποσῶ δὲν ἀμφιβολίω.
Γιατὶ τάχατε προσκλήσας γιὰ τραπέζια νὰ μᾶς στέλλητε
καὶ συμμάχους νὰ μᾶς θέλητε;
Τοῦτο θάνατο δίχως ἄλλο καὶ τὰ λόγια σου μὴ κάνητε...
ὅποιον τρέμεις καὶ φεύγεις θέλεις φίλο νὰ τὸν κάνῃς.

(Οι δρὸ φίλ' οι φρεγικαμένοι
τραγουδοῦσσαν ἀγκαλιασμένοι.)

*Ω Πατρίς τῶν Πανελλήνων, δέσου μὲ θερμὴν ἀγκάλην
πρώτων σύμμαχον καὶ πάλιν
τὸν δεσπότην τὸν φεοῖ
καὶ τὸν καθέ του Πασσού.

*Τι χαρά σου!... τὸν Σουλτάνο θὰ τὸν ἔχῃς ἀποκούμπι,
τελλά μούντιστα καὶ βράστε,
ξαναφάνας γιαρούμπι,
τὰ ποτήρια ξαναπόταστα.

*Ω Πατρίς τῶν Πανελλήνων, κι' οι φεσσίδες μετὰ σου,
χόρει, κυριέ φεσοῦ,
πάλι 'στὸ Γιάδικ' στρωμένη,
πάλι γιὰ συμμάχους πάξε,
πάλι βγαίνεις μεθυσμένη,
πάλι τὰ ποτήρια σπέζε.

Καὶ καμπόδαις ποικιλίαις,
μ' δλλους λόγους ἀγγελίαις.

*Ανδρία Καρκαβίτσα «Παληράς Ἀγάπαις», τόμος:
λαμπρῶν διηγημάτων ἐκτυπωθεὶς ἀμώματος,
ἔργον διενού καλάθου, διμιουργοῦ τεχνίτου,
κι' ἕργετου τῶν γραμμάτων πραγματικῶν ἐγκρίτου.
Γέροντες, ἀνδρες, νέοι, γυναικεῖς καὶ κορίτσια,
εἰς λίω γιὰ καλό σας; διεβάστε Καρκαβίτσα.

Νέον Ημερολόγιον τοῦ Σακού 'βγηκε τόρε,
λαχταριστόν, πολύτιμον, ιέζον εἰς τὸ δόρα,
διεπρεπὲς καὶ πλούσιον εἰς χάρτην, τύπον, κι' θλ.ην
ἀδράν, ἀστείαν, σοβαράν, χαρίστας, ποικίλην.
Ποιήσεις πολυάνυκτοι, πελά καλλιτεχνήματα,
εἰκόνες γλαυρόπτεται καὶ γελοιογραφήματα.

Τοῦ Δημητρακοπούλου, τοῦ μάρτυρος Πολυδίου,
«εἰ Δύο Διαθήκαις», χρυσῆ καὶ σιδηρᾶ,
μὲ σκήψεις πρωτόπους καὶ γώστες ἐκ τοῦ βίου,
πολύρροτον βιθίον μὲ λόγια τουσαρέα.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμηοῦ μας, παραπτίπα πατριώτων,
έριμδες τριαντατρία, εἰς τὸν δρόμον τοῦ Διόδοτου.

